

Arkadio, Pytanie

[Verse 1: Arkadio]

Przychodzi w końcu taki czas, kiedy zaczynasz pytać
Jak wykorzystać fakt, którym jest dar życia
Zazwyczaj to idzie tak – patrz – przestajesz oddychać
Życie męczy Cię, dręczysz się – ogólnie kicha
Potulnie pomykasz do pracy jak większość
Zaczynasz widzieć w tym piekło, gdzieś piękno uciekło
Złe myśli Cię dręczą, przyśpiesza tętno nocą
Przejętność sprawia, że pytasz – żyję, ale po co?

Żeby dojść do tego stanu musisz trochę potyrać
A jak tatuś Ci ułożył życie, no to jeszcze chwila
Streszczę ten chillout – woda, chłanie, koks, jaranie
Szeptanie do kilku panien kochanie, i tak w końcu zadasz to pytanie

[Refren: Arkadio]

Po co ja żyję – i co ja kocham?
Co ma wartość, czy warto tu działać na pokaz?
Co mnie jarało, jak byłem dzieckiem?
I co się stało, że życie zabrało mi to szczęście?

[Verse 2: Arkadio]

Dziś coraz częściej ludzie łapią się na to
Że żyć bez pasji to nędza, chwała im za to
Ja też to rozumiałem plus moich kumpli paru
A w dodatku zainspirowałem się ludźmi z ekranu
Dawaj, nalej browaru, siada, słuchaj spokojnie
Ja przytoczę Ci chłopaku tu prawdziwe historie...

Mój kumpel Długi – fakt, jest dosyć duży
Lecz od dziecka zachowywał się jak mały murzyn
Od zawsze jarały go dobre bity z basem
Wiedział, że jak dorośnie jako DJ pokaże klasę
Lecz życie ułożyło się trochę inaczej
Studiował AWF, zaczął się bawić w finanse
Gdy miał 24 lata zaczął trzeźwo patrzeć
Aby zrealizować pasję musiał odwiedzić Anglię
Tak siedział jakiś czas malując w hawirach ściany
I choć nieraz było ciężko wiedział po co te tyrany
Wrócił, kupił decki, siedział rok i się szkolił
A dziś robi to co kocha, świadomy swojej roli

Mój kumpel Andrzej sprzedał części w sklepie
Chociaż jarał się górami jak DJ deckami
Kochał dzikie wyprawy, czym trudniej tym lepiej
Ale był ograniczany brat, nie tylko terminami
Więc postanowił to zakończyć i proste
Dziś jako manager jeździ z nami na koncert
Zarabia forszę, jeździ po Polsce i się nie spina
Terminarz wyznaczają pasje, a nie rutyna

Kamil – miał być rekinem finansjery
Już zarabiał dobry hajs będąc w 100% szczerzy
Niby wszystko w porządku, przecież czuje się bezpiecznie
Ale serce zaczęło podpowiadać, że to nie pełne
Że to nie jego miejsce, to było pewne
Cały jego punkt widzenia zburzyło doszczętnie
Dziś walczy o szczęście kreując niejedną markę
Ale najpierw rzucił wszystko, by odnaleźć tę barwę

Więc przestań mi gadać, że to niemożliwe
Tylko zadaj sobie to pytanie!

[Refren: Arkadio]

Po co ja żyję – i co ja kocham?
Co ma wartość, czy warto tu działać na pokaz?
Co mnie jarało, jak byłem dzieckiem?
I co się stało, że życie zabrało mi to szczęście?